

« كَانِ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكَمَ
بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ »

در این آیه خداوند، انبیا را مدیران جامعه بشری می‌داند و می‌فرماید: "مردم امتی واحد بودند، پس خداوند پیامبران را به عنوان
بشارت دهنده و بیم دهنده برانگیخت و با آمان کتاب به حق نازل فرمود تا میان مردمان در موارد اختلاف حکم نماید.

آیه ۲۱۳ از سوره بقره.

بعد از این که مردم از امت واحد بودن در آمدند و اختلاف کردند، لذا خداوند پیامبران را برای رفع
اختلاف و هدایت فرستاد.

آیه فوق به اهمیت وجود مدیران جهت رفع مشکلات و اختلافات در سازمان‌ها که جمعی از مردم
در قالب کارکنان مشغول به فعالیت اند، اشاره دارد. اختلاف نظر و حتی مناقشه بین کارکنان
اجتناب ناپذیر است اما باید به درستی مدیریت شود. اگر اختلاف نظر کارمندان به نحو شایسته‌ای
حل نشود، فضای بین سایر کارمندان هم شفافیتش را از دست می‌دهد و در نهایت این سازمان
است که بیشترین آسیب را می‌بیند. مدیر یک سازمان، شناسایی اختلاف و برخورد مناسب با آن را
قبل از آنکه به مشکل جدیدی تبدیل شود باید از اهداف اصلی خود قرار دهد. مدیر وظیفه دارد
ابتدا به حرف طرف‌های مناقشه گوش بدهد، همچنین به مشکل توجه کند نه اینکه فرد را به
تنهایی مد نظر قرار دهد. در واقع مدیر با نقش میانجی‌گری، اختلافات را باید حل نماید.

یک آیه یک برداشت

نجمه باقیان*

* دانشجوی دکترای مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی،
تهران، ایران